

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

říjen 2025

Strípky z Jubilea v Římě

Vroce 2025 se v řádném termínu koná jubilejní rok – čas smíření, odpuštění a prohloubení/obnovení vztahu s Bohem. Jako zkušený absolvent Světových dnů mládeže v Lisabonu miluji tláčenice v davu, spalující žár jižního slunce a spaní pod jednou oblohou s milionem lidí, takže jsem přirozeně kývl na nabídku kamarádů vydat se v létě do Říma na Jubileum mládeže. A nebyl jsem zklamán. Možná to byl malý zázrak, ale teplota celý týden výrazně nepřesáhla 30 °C. V tak luxusních podmínkách příjemně utekla i průměrně hodinová fronta na svaté brány. Pak jsme našli trik, jak nečekat vůbec – přijet kolem 7.00, což bylo snadné, protože v ubytování na římském výstavišti se rozsvěcelo už v 5.00, a cesta do centra zabrala slabou hodinku. S odpustkem v kapse jsme trávili odpoledne snahou shlédnout maximum památek a pamětihodností věčného města. Z toho mála, co jsme stihli, stojí za zmínku ostatky sv. Valentýna (velmi důležité), Sixtinská kaple (velmi úchvatná) a ukradené sluneční brýle (velmi smutné). Závěrečná pout' na pláň a přespání pod širým nebem proběhla kupodivu hladce. Itálie má dokonce fun-

gující civilní obranu, která poutníkům rozdávala vodu a müsli tyčinky. Atmosféra na pláni je opakovatelná jenom na jiném setkání mládeže. Je to taková zvláštní směs nadšení z neuvěřitelného množství slušných a sympatických mladých lidí a beznaděje z pošlapaného spacáku. Jídelní balíček byl lepší než v Lisabonu. Papež se za námi dopravoval vrtulníkem, a pak jezdil papamobilem mezi jednotlivými sektory, abychom si ho mohli prohlédnout. Jeho polohu bylo možné odhadnout podle hlasitosti jásotu mladých, asi jako když před 20 lety jezdilo zmrzlinářské auto. Z papežova kázání mi utkvělo několik věcí. Nejaktuálnější mi přijde: „Neděsme se tedy, když v sobě cítíme neklid, neúplnost, touhu po smyslu a budoucnosti [...]. Nejsme nemocní – jsme živí.“ Na závěr ještě zmíním, že společnou autobusovou dopravou jsme do Brna dojeli za krásných 15 hodin. No, a to je celý římský zážitek, resp. tolik, kolik se toho vleze do farního zpravodaje. Zažili jsme zběsilost, svatost, únavu, okouzlení i okradení, tak co si ještě více přát? Už vyhlížíme světové dny mládeže v Soulu 2027.

Filip Šebek

Setkání mládeže v Římě vyvrcholilo společným putováním na Tor Vergata, slavením vigilie a závěrečné mše svaté se Svatým otcem.

foto: Filip Šebek

Slovo úvodem

Milí farníci,

pravděpodobně znáte termín *pravidelná povinnost* – tedy určitý nárok či závazek, vracející se s železnou zákonitostí v podobě noční můry hrozícího blízkého termínu. V této souvislosti se jakýmsi diskutabilním darem stárí stává slábnoucí paměť. Díky ní časem mizí ony noční můry; ale zase bez varování nastupuje stres vinou e-mailů se zněním: „Včera byla uzávěrka zpravodaje – počítáš s úvodníkem...?!“

I další děj je nepochybně obecně znám. První kapitolou je tvorba věrohodné o(vý)mluvy. Ještě že máme služební cesty, rodinné události a nečekané komplikace! Hned poté následuje úvaha, na koho věc delegovat, větší marná. V čase nutném k smíření se s faktem nevyhnutelnosti vyvstává mnoho neodkladných priorit. (Tak například autor tohoto úvodníku mezi prvním a druhým odstavcem vyžehlil všechny košile). Když konečně dozraje odhodlání i motivace a je zapnut počítač, zazvoní spolubratr s pozváním na oběd. Bratrská láska má samozřejmě přednost. Odbočka nicméně přinese jeden nečekaný, avšak o to vítanější bonus – totiž dosud marně vyhlíženou inspiraci pro vlastní téma požadované-
ho úvodníku.

Až posléze celý proces nepozorovaně dozraje k překvapivému, leč nevyhnutelnému vyústění, které ti bystřejší z vás už nějakou chvíli tuší a těm ostatním to (s uzarděním) prozradím až teď: Tento úvodník nebude o ničem! A jen jako slabé odškodné všem zklamaným nabízím potvrzení jejich dávného přesvědčení, že totiž faráři beztak často mluví o ničem... (Ale uznejte – dělají to dovedně!) Váš farář Petr Vrbacký

Sbírka na adopci na dálku a neobvyklá návštěva

V neděli 7. 9. jsme měli v našem kostele návštěvu z daleka. Mši svatou v devět hodin sloužil spolu s otcem Petrem i kněz z Ugandy, který vystudoval díky podpoře jedné rodiny z naší farnosti v rámci projektu adopce na dálku.

Při této příležitosti informujeme, že na tento projekt lze kdykoli během roku přispět libovolnou částkou. Stačí peníze vhodit do kasičky, která je umístěna u bočního oltáře vedle vchodu do sakristie, případně v době vánoční do kasičky,

kteřou u betléma drží černoušek. Částka, která přesahuje příspěvek na adopci na dálku, se každoročně odesílá na podporu české nemocnice sv. Karla Lwagy v Ugandě.

...pokračování na str. 2

Stalo se

Konečný výtěžek farního jarmarku, který se uskutečnil 31. 8., činí 152 716 Kč.

~

V neděli 14. 9. se při všech bohoslužbách konala diecézní sbírka na církevní školství a bohoslovce.

~

V neděli 21. 9. se uskutečnilo fotbalové utkání ministrantů proti otcům. Vyhráli otcové 5:1. Po skončení farního fotbalového zápasu se sešli na své první schůzce ministranti.

~

V neděli 28. 9. – v den slavnosti hlavního zemského patrona sv. Václava – se uskutečnila naše každoroční modlitba za oběti válek a násilí u kříže na Krondlově ulici.

~

V neděli 28. 9. se v 19 hodin na faře sešla pastorační rada farnosti.

Pokřtěni byli:

13. 9. Jarmila Marie Dúcka

21. 9. Julie Krejčí

Oddáni byli:

12. 9. Marián Harničár
a Kristýna Žemlová

Pohřbeni byli:

8. 9. MVDr. Zdeněk Vičík (nar. 1965)

22. 9. Ivo Křivánek (nar. 1941)

29. 9. František Raputa (88 let)

Gabriela Klašková, Lidmila Schejbalová

Zaznělo v kázání

„Bůh nad nikým neláme hůl, o to spíše bychom ji neměli lámat ani sami nad sebou.“
o. Zdeněk Drštka

„Bůh může k naší spáse použít i to, co je pro člověka zhoubou.“
o. Petr

„Kříž je jako muška v hledí – pomáhá správně zamířit a nasměrovat náš život.“
o. Petr

„Touha po poznání... kdo pro ni bdí, nalezne uzdravení.“
o. Petr

„Svatý Václav přijal své postavení veřejného činitele... stal se znamením odporu... a skrze Boží království se stal držitelem všeho.“
o. Petr

Jitka Matějková

...pokračování ze str. 1

Naše farnost je do projektu zapojena od roku 2001. Tehdy se začalo s podporou pěti dětí a většinou, když nějaké dítě ukončí studium a jde pracovat, vybere se další, aby počet podporovaných zůstal stejný. Celkem jsme již touto formou ve vzdělání podpořili 14 dětí.

Dokud jsou děti na nižším stupni, vyjdou jejich roční náklady na 4 900 Kč, u vyššího stupně se tato částka zvyšuje asi o 2 000 Kč. V současnosti přispíváme na vzdělání těchto dětí (všechny jsou na

nižším stupni): Devin (5. třída), Nova (9. třída), Preetha Joe (10. třída) a Maulali (9. třída).

Zhruba dvakrát ročně nám od podporovaných dětí chodí dopisy, ve kterých nám píší, že nám za příspěvky děkují a že se za nás modlí.

Je pro nás velkou radostí a podporou nejen k finančním příspěvkům, ale i k modlitbě za toto dílo, že nás někdo z takto podporovaných přijel navštívit, zazpíval nám po ohláškách píseň a setkal se s námi ve farní kavárně.
Gabriela Klašková

Zleva: Maulali, Nova, Devin, Preetha Joe

Vítězství otců i spravedlivá remíza

Zdánlivý protimluv má logické vysvětlení. Ale popořadě. Třetí zářijovou neděli se za nádherného počasí konalo podzimní kolo fotbalového klání mezi ministranty a otcí. O první vzruch mezi diváky se brzy postarali otcové, kteří se po rychlé akci ujali vedení střelou zblízka pod břevno. Po chvíli ovšem vzadu pozapomněli na jednoho z mladších ministrantů, Jakuba Štorcha, který dostal míč přímo na nohu a z pár kroků zkušeně vymetl pavouky ze šibenice, když brankář otců v očekávání přízemní střely příliš snížil své vysoko položené těžiště. Aby si spravil chuť, rozehrál po pár minutách lapený míč dlouhým výhozem vpřed a míč na pár doteků od dvou útočníků skončil v ministrantské síti. Kanadský bod za přihrávku! Chvilí před přestávkou se míč ocitl v závaru moc blízko ministrantské branky a obránce ve spolupráci

s gólmanem nakonec přece jen protlačili míč do své vlastní sítě, takže do kabin se šlo za stavu 3:1 pro otce. Po přestávce přesnou ranou k tyči rychle vsítli gól, bohužel patrně nestihli vstřebat změnu stran, takže tým jen navýšili vedení otců na 4:1. Gólový účet uzavřeli opět otcové, kdy osamocený Jožka dostal přesnou přihrávku před branku a tvář v tvář strážci ministrantské svatyně nezaváhal. Skóre se už nezměnilo ani po nebezpečném závaru před bránou otců, ani v samotném závěru, kdy se Filip pokusil překonat svého bratra třetím vlastním gólem, ale Pavel ho zkušeně vychytil. Nutno na tomto místě vyzdvihnout výkon obou gólmanů, neboť bez nich by výsledné skóre bylo výrazně divočejší. Zvláště Pavel v brance ministrantů chytil aspoň 5 tutovek, a jen dlouhé nohy a ruce gólmana otců zabránily nejméně čtyřem

podobně tutovým pohromám na druhé straně.

Konečný výsledek na světelné tabuli tedy ohlásil vítězství otců 5:1, ale na vstřelené góly to byla spravedlivá remíza 3:3.

Z branky otců dění na hřišti pozoroval a pro zpravodaj sepsal

Zico

foto: Vít Horník

Setkání u kříže v Krondlově ulici

Rozhovor s Martou a Zdeňkem Laudátovými

Jako každý rok se i letos sešla naše farnost ke vzpomínkám a modlitbě u kříže v Krondlově ulici. Při této příležitosti se s námi Marta a Zdeněk Laudátovi, kteří se setkání pravidelně účastní, podělili o své vzpomínky a informace, které o kříži v Krondlově ulici vědí.

Jak dlouho již probíhají modlitby v Krondlově ulici?

Pravděpodobně od roku 2001 se v neděli kolem svátku sv. Václava každoročně scházíme u dřevěného kříže na Krondlově ulici ke vzpomínce a modlitbám za oběti válek a české vlastence popravené v nedalekých Kounicových kolejích. Letošní vzpomínka byla v neděli 28. září, v den, kdy se v roce 1941, tedy před 84 lety, uskutečnily první popravy.

Pravidelný termín modliteb byl tedy vybrán v souvislosti s termínem těchto prvních poprav?

Pravděpodobně ano.

Kdy byl kříž v Krondlově ulici postaven?

Kříž byl postaven po skončení druhé světové války místními obyvateli jako poděkování za přežití válečných hrůz a jako vzpomínka na popravené české vlastence a odbojáře v nedalekých Kounicových kolejích.

Tento studentský domov byl postaven v roce 1922 z peněz věnovaných hrabětem Václavem Robertem Kounicem. V době druhé světové války byly koleje německými okupanty využívány jako věznice, kterou od začátku roku 1940 až do 26. dubna 1945 prošlo několik desítek tisíc vězňů. Ti pak byli deportováni do německých koncentračních táborů. 1 316 osob bylo přímo ve věznici popraveno včetně žen a několika mladistvých. První popravy se konaly 28. září 1941 za I. stanného práva a odehrávaly se na vnitřním obdélníkovém nádvoří, pod sgrafitem sv. Václava s textem „Nedej zahynouti nám i budoucím“. Smrtící výstřely se rozléhaly po širokém okolí. Kromě smrti zastřelením byli někteří vězni odsouzeni k popravě na šibenici. Toto místo

foto: Vít Horník

bylo v sedmdesátých letech prohlášeno národní kulturní památkou.

Proč je důležité stále tuto neslavnou historii připomínat?

V Kounicových kolejích umírali lidé, kteří se zapojili do protinacistického odboje s vědomím, že mohou položit za vlast život.

Bylo to jediné místo na Moravě, kde se popravovalo. V Sušilových kolejích byla vyšetřovna gestapa a naše současné dvě Cyrilometodějské školy zabrali okupanti, kteří sešikovaní odcházeli ke Kounicovým kolejím, aby stříleli vězně, a to při I. a II. stanném právu i bez soudu. To se odehrávalo ve čtvrti, která byla plná obyvatel a tato hrůzná činnost probíhala často přímo před jejich okny. Zejména popravčí salvy zněly do dálky a obyvatelům připomínaly smrt českých spoluobčanů.

Můj tatínek Zdeněk Svoboda ve výroční den popravy jeho kamaráda MUDr. Vojtěcha Jílka, náčelníka Orla a jednoho z hlavních představitelů Obrany národa, který byl zastřelen ve druhý den poprav 30. září 1941, místo jeho mučednické smrti navštěvoval a kleče se tam pomodlil.

Kříž tedy je v Krondlově ulici již od poválečných let?

Ne, původní kříž v průběhu let zchátral a obnoven byl až péčí naší farnosti v roce

2001. Na vodorovném břevnu je nápis AD – 1939 – 1945.

Má někdo konkrétní zásluhu na tom, že kříž v Krondlově ulici stojí?

Na zhotovení kříže po válce a jeho obnově v devadesátých letech má velkou zásluhu pan Zdeněk Kepák, kterého mnozí znali jako „pana inženýra“ a který pravidelně do vysokého věku ministroval a blízko tohoto místa bydlel.

Jak modlitby u kříže probíhají?

P. Miloslav Kabrda rád doplňoval modlitby básněmi jeho oblíbených autorů, především Josefa Suchého. V posledních letech se k modlitbě, kterou vede pan farář, přidaly Zpěvy z Taizé.

Kdo se této vzpomínky zúčastňuje?

Většinou jsou to farníci, kteří se o tom dozví z ohlásek v kostele. Domníváme se, že by bylo dobré o této akci informovat širší veřejnost, např. formou článku ve zpravodaji městských částí Brno-střed a Žabovřesky, plakátku na vývěsce kostela, obchodů a dalších.

Co je při těchto modlitbách důležité?

Asi je to propojení nás všech s našimi předky, kteří položili život, abychom my mohli žít v lepším světě. Všichni vytváříme společenství. Ti, kteří nás jako mučedníci předešli na věčnost, a my, kteří věříme, že se jednou s nimi v náručí Boží setkáme. A abychom odpustili těm, kteří se na těchto válečných hrůzách podíleli.

Děkujeme za rozhovor.

Redakce farního zpravodaje

foto: Vít Horník

Farní diář**19. 10.** Misijní neděle**22. 11.** Farní ples**Chrámový sbor**

Pravidelné středeční zkoušky chrámového sboru pod vedením Pavla Kyncla jsou ve středu od 19 hodin. Sbor začal nacvičovat nový repertoár. Zveme všechny z vás, kdo rádi zpívají – přijďte posílit sbor. Vítání jsou zpěváci i zpěvačky i do všech hlasových skupin.

Společenství pro mládež

V pátek od 16 hodin se na faře schází společenství pro mládež od 6. třídy ZŠ. Noví členové jsou vítáni.

Kavárna maminek

Kavárna maminek se i v tomto školním roce otevírá pro maminky (rodiče) s malými dětmi. Letos se budeme scházet každé pondělí mezi 9. a 11. hodinou, maminky (rodiče) mají možnost kdykoliv v tomto rozmezí přijít/odejít dle potřeby.

Na začátku setkání (cca 10–15 minut) je společná modlitba maminek se čtením spolu s dětmi. Scházíme se na faře v sále v 1. patře, prosím zvoňte na zvonek „Sál“. Kočárky lze zaparkovat za dveřmi v přízemí, nebo pod velkým schodištěm. Z organizačních důvodů či z důvodu nemoci může být setkání zrušeno nebo přesunuto ven. Pro nepravidelné návštěvníky se konání kavárny doporučuje ověřit na těchto kontaktech: Daniela Kadeřávková, tel. 774 178 851, e-mail: kader.daniela@gmail.com.

Ministrantské schůzky

V neděli po deváté mši svaté probíhá pravidelné ministrantské schůzky. Ministranti mezi sebou rádi uvítají kluky starší šesti let.

Farní ples

Organizátoři farního plesu prosí o dary do tomboly. Odevzdat je bude možné v průběhu listopadu, nejpozději však přibližně týden před plesem. Rezervace a prodej lístků proběhne začátkem listopadu. Podrobnosti budou upřesněny.

Poděkování

Milí farníci, drazí přátelé a dobrodinci, upřímně děkujeme vám všem, kteří jste přispěli finančním darem na vybavení naší mateřské školy. Celková výše vašich darů činí pro nás neuvěřitelných 265 716,- Kč. Vaše štědrost a podpora jsou pro nás opravdu velikým povzbuzením.

Děkujeme, že i s vaší pomocí můžeme pro děti vytvářet bezpečné prostředí plné radosti a nových podnětů.

S velikou vděčností a prosbou o Boží požehnání vám všem

s. Hedvika a spolusestry CM

Přípravy na manželství

Všem, kteří již konkrétně plánují svatbu, nabízí brněnské děkanství ve spolupráci se svatojakubskou farností společné přípravy na manželství pro snoubence, kteří budou mít svatbu v brněnských farnostech, případně pro ty, kteří v Brně žijí a sňatek uzavřou jinde. Po absolvování přípravy obdrží snoubenci příslušný doklad, který posléze předloží ve farnosti uzavření sňatku.

Přípravy probíhají ve dvou variantách; první varianta: 3 setkání s knězem

a 3 setkání s manželským párem, druhá varianta: 2 setkání s knězem + víkend s manželskými páry z komunity Emmanuel.

Bližší informace najdete na:

www.svatyjakub.cz/spolecne-pripravy-na-manzelstvi

Na přípravu se přihlašujte na e-mail:

brno-jakub@dieceze.cz

Aktuálně z pastorační rady farnosti

Jedním z diskutovaných témat na setkání PR byla situace dětských schol. Vzhledem k tomu, že se nedaří nalézt nástupce dosavadních vedoucích dětské scholy a tzv. „sborečku“, bylo rozhodnuto vyjádřit směrem k širší farnosti prosbu o pomoc při hledání vhodných a ochotných pomocníků či pomocnic – ideálně dvou – aby tato služba nestála celoročně

jen na jednom člověku. Naléhavější je situace směrem ke scholě školních dětí („sboreček“ prozatím oželíme), přičemž postačí základní muzikantská výbava a schopnost pracovat s dětmi. Prosíme tedy farníky, aby přemýšleli a modlili se, eventuálně se dotazovali a posléze i navrhovali, najdou-li člověka vhodného a hodného; a čím dříve, tím líp...!

Úryvek z poselství již zesnulého papeže Františka ke Světovému dni misí 19. října 2025

Obnovit poslání naděje. Tváří v tvář naléhavosti poslání naděje v dnešní době jsou Kristovi učedníci povoláni k tomu, aby se nejprve sami formovali a stali se „řemeslníky“ naděje a obnoviteli často rozrušeného a nešťastného lidstva. Je třeba v sobě obnovit velikonoční spiritualitu. Jsme „lidmi jara“, vždy s pohledem plným naděje, o který se můžeme podělit se všemi, protože v Kristu „věříme a víme, že smrt a nenávist nejsou posledním slovem“ o lidském životě.

Proto z velikonočních tajemství neustále čerpáme sílu Ducha Svatého, abychom s horlivostí, odhodláním a trpělivostí pracovali na rozsáhlém poli evangelizace světa. „Vzkříšený a oslavený Kristus je hlubokým pramenem naší naděje a při plnění poslání, které nám svěřuje, nám nebude chybět jeho pomoc.“ V něm žijeme a vydáváme svědectví o oné svaté naději, která je „darem a úkolem pro každého křesťana“.